धिक्ष्यम्,	धिक्ष्यम्,	दिधिक्षिष्यम्,	देधिक्ष्यम्;
ईषद्धिक्षः-दुर्धिक्षः-सुधिक्षः;		—	—
धिक्ष्यमाणः,	धिक्ष्यमाणः,	दिधिक्षिष्यमाणः,	देधिक्ष्यमाणः;
धिक्षः,	धिक्षः,	दिधिक्षिषः,	देधिक्षः;
धिक्षितुम्,	धिक्षयितुम्,	दिधिक्षिषितुम्,	देधिक्षितुम्;
धिक्षा,	धिक्षणा,	दिधिक्षिषा,	देधिक्षा;
धिक्षणम्,	धिक्षणम्,	दिधिक्षिषणम्,	देधिक्षणम्;
धिक्षित्वा,	धिक्षयित्वा,	दिधिक्षिषित्वा,	देधिक्षित्वा;
प्रधिक्ष्य,	प्रधिक्ष्य,	प्रदिधिक्षिष्य,	प्रदेधिक्ष्य;
धिक्षम् २, धिक्षित्वा २,	धिक्षम् २, धिक्षयित्वा २,	दिधिक्षिषम् २, दिधिक्षिषित्वा २,	देधिक्षम् २; देधिक्षित्वा २.

(899) "धिवि प्रीणने" (I-भ्वादिः-593. सक. सेट्. पर.)

धिन्वकः न्विका, धिन्वकः-न्विका, दिधिन्विषकः-षिका, देधिन्वकः-न्विका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जिन्वतिवत् (604) ज्ञेयानि। शतरि [1]धिन्वन् ती इति रूपम्। [A]धिन्वितम्।

(900) "धिष शब्दे" (III-जुहोत्यादिः-1103.अक.सेट्.पर.) छान्दसः।

धेषकः-षिका, धेषकः-षिका, दिधिषिषकः-दिधेषिषकः-षिका, देधिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि किटतिवत (190) ज्ञेयानि। क्विपि धिड्-धिट् धिषौ-धिषः इति रूपम्। शतरि [2]दिधिषत्-दिधिषती इति

---

1. शतरि, इदित्वान्नुमि, धिन्व् इति स्थिते, 'धिन्विकृण्व्योर च' (3-1-80) इति शपोऽपवादतया उप्रत्यये, तत्सन्नियोगेन धातुवकारस्याकारादेशे च कृते, उप्रत्ययस्य 'धातोः—' (3-1-22) इति विहितत्वात्, तिङ्शिद्भ्यो भिन्नत्वाच्चार्धधातुकत्वेन, 'अतो लोपः' (6-4-48) इति अकारस्य लोपे, यणादेशे, उगित्वान्नुमि च धिन्वन् इति रूपम्।

2. शतरि, शपि, तस्य, 'जुहोत्यादिभ्यः—' (2-4-74) इति श्लौ, 'श्लौ' (6-1-10) इति द्विर्वचने, 'नाभ्यस्ताच्छतुः' (7-1-78) इति नुम्निषेधे च रूपमेवम्।

A. 'हिन्वन्तमाभीरकुलं विलासिनीर्दिन्वन्तमाधिन्वितदेवमण्डलम्॥' धा.का.1.75